



اختلال سایکوتیک



گروه هدف: بیمار و خانواده

(بخش روانپزشکی)

تهیه و تایید:

خانم ملایی: پرستار بخش روان

رئیس علمی بخش: دکتر رهنمون

تدوین: ۱۴۰۰

ویرایش: اول

بازنگری: ۱۴۰۳

کد سند: PA-PHE-۸۰

کلمه روان پریشی یا سایکوز:

برای توصیف شرایط غیر طبیعی ذهن و وضعیت روانی به

کار می رود که طی آن، بیمار با دنیای واقعی ارتباط برقرار

نمی کند و درک صحیحی از واقعیات ندارد .

واژه سایکوز ، از ترکیب دو کلمه یونانی "سایک" به معنای

روان و "اوز" به معنای وضعیت غیرطبیعی تشکیل شده

است.

عالم اختلالات سایکوتیک :

-قطع ارتباط با واقعیات .

-اختلال در تفکر ، درک و قضاوت.

-آشفته‌گی در گفتار، رفتار و کردار فرد.

- بروز هذیان: هذیان به معنی اعتقادات نادرست درباره وقایع

یا اشخاص است مثال فرد اعتقاد دارد که توسط پلیس به طور

مداوم تحت کنترل است .

- بروز توهم: توهم به معنی دیدن یا شنیدن چیزهایی است که

وجود خارجی ندارند. مثال فرد اظهار میکند در اتاقش مردی

را میبیند. توهم میتواند ببنایی، شنیداری، بویایی یا لمسی نیز

باشد.

-بروز رفتارها و صحبت های غیر طبیعی: به حدی که باعث اختلال

در فعالیت های فردی و اجتماعی فرد می گردد.

-چنین بیماری معمولاً از بیماری خود بینش ندارد و خود را سالم می

داند و از درمان خودداری می کند زیرا تمام آنچه را در توهم می بیند

یا خیال می کند واقعی محسوب می کند و در خود نیازی به درمان

نمی بیند - در این نوع بیماری اغلب ضایعه مشخصی در مغز مشاهده

نمی شود.

-روان پریشی ممکن است با بیماری های جسمی مثل ضربه های

مغزی ، عفونت های شدید و مصرف مواد همراه باشد.

-اگرچه روان پریشی ممکن است در هر گروه سنی دیده شود ، اما

بیشتر در افراد جوان اتفاق می افتد

درمان اختلالات سایکوتیک :

-دارو درمانی: که طبق دستور پزشک انجام میشود و اساس درمان را

تشکیل میدهد. بیمار باید طبق دستور داروهای خود را استفاده کرده و

مقدار و دفعات مصرف را بدون دستور پزشک تغییر ندهد.

روان درمانی : گرچه داروهای ضد سایکوتیک، تکیه گاه اصلی

درمان هستند، اما پژوهش ها نشان داده که مداخلت روانی - اجتماعی

و از جمله روان درمانی بهبود بالینی را تقویت می کند.

کاربرد ترکیبی دارو درمانی و روان درمانی سودمندتر از

کاربرد هریک از درمان ها به تنهایی خواهد بود- .

بستری کردن: دلایل عمده بستری کردن بیمار عبارتند از

رسیدن به اهداف تشخیصی، برقراری دارو درمانی،

تضمین امنیت بیمار به خاطر افکار خودکشی، آدم کشی و

رفتارهای نابسامانی که دارد. همچنین به بیمار در

برآورده کردن نیازهای اساسی مثل خوراک، پوشاک و

سرپناه کمک میشود .

مدت بستری بیمار، به شدت بیماری بستگی دارد.

نکات مورد توجه در برخورد با بیماران سایکوتیک:

کنترل توهم فردی که در حالت توهم است ممکن است با

خودش با هیجان بحث و گفتگو کند و به نظر برسد در حال

پاسخگوئی به سوالات یا بیانات فرد دیگری است .

-بدون هیچ دلیل واضحی ناگهان می خندد.

- به نظر می رسد حواسش پرت است و یا مشغولیت ذهنی

دارد و یا نمی تواند بر موضوع بحث یا کاری متمرکز

شود .به نظر می رسد چیزی را می بیند که شما نمی توانید

بینید.

شما می توانید با روشی حمایت گرانه، همدلانه و آرام:

●از او بپرسید آیا هم اکنون چیزی شنیده یا دیده است؟ و اگر

پاسخ بلی است، آن چه بوده؟

●به منظوردرک این که آن تجربه چه احساسی در او ایجاد

می کند، اطلاعات کافی از بیمار بگیرید.

●شما نباید او یا تجربه اش را مسخره کنید

●شما نباید از تجربه اش دچارحیرت و هراس شوید.

●شما نباید به او بگوئید که تجربه اش واقعی نیست، یا آن

را نادیده و دست کم بگیرید.

●شما نباید درمورد محتوای توهم یا اینکه چرا او صدائی می

شنود یا چیزی می بیند، وارد بحث شوید.

کنترل هذیان:

درمورد جزئیات هذیان بحث و سوال مفصل نکنید. برای

خارج کردن بیمار از هذیان نه با او بحث کنید و نه سعی

کنید او را متقاعد کنید. زیرا نتیجه نخواهد داشت.

چنانچه او آرام است، بی طرفانه، محترمانه و آرام به او گوش

دهید، سپس یک یا کلیه موارد زیر را انجام دهید:

●به نظرات و پیشنهادات غیر هذیانی فرد پاسخ دهید.

●موضوع بحث را از محتوی هذیان منحرف کنید.

●واضح و روشن و بدون داوری با بیمار صحبت کنید.

در صورتیکه هذیان بیمار با عواطف شدید همراه است و بیمار نا

آرام است:

● بدون اشاره به هذیان با بیمار آرام صحبت کنید

● .به بیمار کمک کنید تا با احساسات و عواطف مزاحم و

ناراحت کننده کنار آید. برای مثال می توانید بپرسید چه می

توانم بکنم تا احساس امنیت بیشتری کنید.

●اطراف بیمارآرامش برقرارکنید.

● .تعداد افراد و سر و صدای اطراف بیمار را کم کنید

● .در رابطه با فکر و هذیان اشتباه بیمار، با او ابراز همدلی

کنید و در صورت امکان به بیمار کمک کنید. مثال اگر بیمار فکر

میکند در برنامه تلویزیون درباره او صحبت میشود، تلویزیون

را خاموش کنید

شماره تلفن بخش روان:۰۲۱ ۳۷۷۶۳۰۹۰ داخلی ۲۰۵